

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Et anfectet Menniskis Bøn til Gud. Siungis met den Thone: O Gud huor saare mig lengis, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Et anfectet Menniskis Bøn til Gud. Siungis met den Thone: O Gud huor saare mig lengis, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid62417/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

8.

O giffue det Gud,
Wi efter dine Bud,
Kunde oss saa skieke tilsammen:
At wi met dig,
L6r Euindelig,
I Himmerig,
Kunde leffue i Salighed, Amen.

[43]

Et anfectet Menniskis Bøn
til Gud.

Sungis met den Thone: O Gud
huor saare mig lengis, etc.

O Gud effier dig mig forlenger,
Naar Synden mit Hierte trenger,
Til dig staar all min Ljd:
L6v Paa dit Ord oc hellige Naade,
Vil teg mig altid forlade,
O HÉRre vær mig mild oc blid.

2.

Mit Hierte giøris mig ret bange,
Det volder mine Synder saa mange,
Iesus er dog min Trøst:
Ieg troer hannem vel for alle,
Hand vil mig ret aldrig vndfalde,
Hand haffuer mig met sit Blod forlost.

3.

L7r Stor Fristelse monne teg finde,
Mine Synder de mig hart binde,
O Gud hielp mig der fra:
Lad mig fortabt ey bliffue,
Huercken i Dod eller Liffue,
Euig teg dig vil prjse da.

4.

O Iesu Liffsens HERre,
Vilde du min IEsus være,
    I Esus er et sod Naffin:
Min Frelser er IEsus lille,
17v O Iesu dig ey fra mig skille,
    I Esus hand er min trygge Haffin.

5.

Gud Fader som mig haffuer skabet,
Lad mig aldrig bliffue fortabet,
    Mit haab setter ieg til dig:
Guds Son som mig haffuer forlost,
Du være altid min Htejp oc Trost,
    Styrcke det du haffuer begynt i mig.

6.

18v Den hellig Aand i lige maade,
Forlene mig Vjyßdom oc Naade,
    Giff Lycke oc gode Raad:
I mit Kald saa flittig at være,
Oc mit Kaarb taalmodelig bære,
    Siden fange i Himmerig deel oc laad, Amen.

[44]

En Vise om Verdens Suig,

oc falske Venner.

Sungis met den Tone, som den Psalme:
Vaag op, vaag op i Guds Naffin, etc.

18v I Eg gick mig vdi Rosens Lund,
Ieg acter der Diur at bede,
Men der møtte mig i samme stund
    Den ieg ey effter monne leede:
Saa kand der meger hende,
    Fra Morgen inden Aften monne komme,
Thi er det bedre at vende,
End føre den Gierning til ende,
    Der meere kand skade end frømme.